

ПРОТОКОЛ

№ 165

гр. Пловдив, 19.04.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Станислав П. Георгиев
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
и прокурора Димитър Ив. Махмудиев

Сложи за разглеждане докладваното от Веселин Г. Ганев Въззивно частно наказателно дело № 20225000600169 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:27 часа се явиха:

Исканото лице П. Д. М. се явява лично и с адв. С., преупълномощена от адв. Н..

Даде се възможност на адв. С. и на исканото лице П.М. да уточнят линията на защитата.

Не се явява съпругата на лицето П.М. - Яна М.а също защитник по делото.

Не се явява и другият защитник на исканото лице П.М. адв. Х.Р..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. С.: Да се даде ход на делото.

ИСКАНОТО ЛИЦЕ М.: Да се даде ход на делото. Не държа на защитата на адв. Х.Р.. Ще ме защитава само адв. С..

СЪДЪТ, след съвещание, счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се жалбата от съдията-докладчик Веселин Ганев.

Адв.С.: Поддържа жалбата.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам отводи към състава на съда. Нямаме искания за доказателства.

Адв. С.: Нямам искания за отводи. Имам доказателствени искания. Освен представените доказателства, представям на първо място на английски, в превод на български език е-имейл от адвоката на клиента ми от Д.,Т., с който удостоверява, че е поел ангажимент да защитава клиента ми по наказателното обвинение. Вторият документ, който представям е от лекаря, който е извършил операция на роговицата на клиента ми в края на февруари и който потвърждава, че към настоящия момент би трябвало да се извършват непрекъснати прегледи на М.. Освен това, моля да бъде допуснат до разпит един свидетел до разпит, който ще установи обстоятелствата, че в затвора в П. не приемат лекарствата, необходими за терапията и лечението на моя доверител, както и причините за това. Този свидетел абсолютно всеки ден ходи до затвора, за да занесе лекарства, необходими за лечението на моя доверител и те отказват да ги приемат. Свидетелят, разпитан пред окръжния съд е друг свидетел. В затвора няма въобще лекар. Свидетелят, който водим се казва И.И. и близък на семейството.

ПРОКУРОРЪТ: По искането за събиране на гласни доказателства предоставям на съда, а представените документи да се приемат по делото.

Съдът намира, че за пълното и обективно изясняване на делото от фактическа страна и най-вече по въпроса за здравословното състояние на лицето на лицето П.М., следва да бъде допуснат до разпит водения свидетел, въпреки че по делото са представени множество медицински документи в тази насока. Следва да бъдат приети и представените от защитника адв. С. писмени доказателства, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и **ПРИЕМА** днес представените писмени доказателства.

ДОПУСКА до разпит като свидетел И.И..

Сне се самолична на свидетеля:

И.Н.И. на 35 г., бълг., бълг.,гр., неосъждан, без родство с исканото лице П.М..

Предупреди се свидетеля наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

СВИД. И.: Обещавам да кажа истината.

Познавам П.М.. Приятели сме с него. От съпругата му разбрах, че той е задържан. Тя ми се обади силно притеснена, че е задържан. Така разбрах. В затвора съм го посещавал. Помагам на съпругата му, защото е бременна в момента и с усложнена бременност и ходим всеки ден до затвора. Ходим с цел, за да оставим каквото е необходимо и най-вече лекарствата. Лекарствата не успяваме да оставим. Запознат съм със здравословното състояние на П.. Доколкото знам П. има сърдечно заболяване и с очите има проблеми. Не знам по-конкретно какви са здравословните му проблеми. До затвора ходя със съпругата на М.. Придружавам я, защото има усложнена бременност. Всеки ден пред затвора съм от сутрин до вечер. Стоя там и чакам да вземат лекарствата. Жена му е плътно пред затвора и тя. Понякога стои в колата, понякога не. Не искат да приемат лекарствата, защото нямало доктор в затвора. Вчера бях също там. Пак не приеха лекарствата. Предаването на лекарствата става по следния начин - аз звъня на звънеца и предполагам, че надзиратели, отварят вратата и ми казват, че по-късно ще приемат лекарствата, защото в момента нямало доктор или медицинско лице, при което по-късно се опитвам пак да оставя лекарства, пак няма доктор и това продължава вече 10 дни. Искам да кажа, че лекарствата са придружени с рецепти към тях и абсолютно всичко.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Адв. С.: Нямам повече въпроси.

Освободи се свидетелят.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други искания.

Адв. С.: Нямам други искания.

С оглед становището на страните, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите частната жалба без уважение и да потвърдите определението на П. окръжен съд, с което спрямо исканото лице М. е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“. Окръжният съд правилно е преценил, че изпратените от американска страна документи са допустими и задържането е извършено при условията на неотложност, като споделям изложените в тази насока мотиви.

По отношение на атакуваната от защитата заповед за арест, издадена от американски съдия считам, че това не е относимо към настоящето производство. Първо тази заповед по силата на договора между правителства на Република Б. и С. е един пожелателен документ, т.е. може и без нея. Второ, силно се съмнявам, че в това производство може да се обсъжда законосъобразността на заповед за арест, издадена от американски съдия и съобразно действащите там закони, имащи сила само на територията на С..

Със своето определение окръжният съд е приел, че мярката за неотклонение „Домашен арест“, включително и с електронно наблюдение не е достатъчна да предотврати опасността от укриване. Съдът е посочил проблемите при изпълнението на тази мярка, които биха могли да доведат до нарушаването ѝ. Вярваме, че такива проблеми могат да се изтъкнат във всеки случай на вземане на такава мярка за неотклонение, но настоящият случай е по-особен, тъй като П.М. се издирва от държава твърде отдалечена от нашата, по обвинения, предвиждащи сериозна наказателна отговорност, съгласно американските закони. Същият безспорно има финансови възможности и контакти в чужбина, и предстоящото наказателно преследване в С., ако бъде екстрадиран, според мен е достатъчен стимул да направи опит да избегне това. Вярно е, че защитата е изложила сериозни аргументи относно здравословното състояние, както неговото, така и на съпругата и децата му. От приложените медицински документи в частта им, достъпна за неспециалисти аз също не открих, както и състава на окръжния съд нещо, което да е животозастрашаващо или дори увреждащо здравето за самия М.. Посочено в амбулаторния лист, че не се налага терапия и се препоръчва ежегодна ехокардиография, което според мен означава рутинен преглед.

Ето защо, моля да потвърдите определението на П. окръжен съд.

Адв. С.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам частната жалба.

Считам определението на първоинстанционния съд за незаконосъобразно и изпълнено.

Ще започна отзад напред, имайки предвид какво каза прокурорът в днешната пледоария. За да се отхвърли искането и да се наложи другата полка мярка за неотклонение „Домашен арест“, която да бъде контролирана със специално техническо устройство, съдът е направил едни много странни предположения, че виждате ли, не се знаело дали има техническа възможност да се осигури това устройство. Първо, изобщо не е работа на съда да предполага дали има техническа възможност. Единствено работата на съда е да постанови съдебен акт, който органите, отговарящи за това, са длъжни да изпълнят. На второ място известно е, че всички изпълнения на мерки за неотклонение „Домашен арест“, които се контролират с техническо устройство, до настоящия момент се изпълняват без проблеми от съответната служба. Изводът е, че не е имало проблем до момента, когато се наложи Домашен арест, да се проследява с техническо устройство.

В момента в залата се явява адв. Н..

Адв. С.: Другото, което ме смущава в това производство, е въпреки наличието на обилна документация, установяваща недоброто здравословно състояние на подзащитния ми, и съществуващата реална опасност то да се влоши в Ареста, първоинстанционният съд и прокурори си позволяват да четат и да анализират медицински документи, каквато специалност те нямат и да правят изводи дали на базата на тези медицински документи лицето, без проблеми за здравословното му състояние, може да бъде задържано под стража. Аз това считам за недопустимо, без да се изследва здравословното му състояние. Недопустимо е съдът и прокурори да правят такива изводи, без да имат такива специални знания. Целта на настоящото производство е да се определи дали П.М. да бъде задържан, в изчакване на документите от С., които да бъдат база за разглеждане в следващото производство по неговата екстрадиция. За да вземе най-тежката мярка за неотклонение, първоинстанционният съд се е базирал единствено на тежестта на тежестта на повдигнатите обвинения и тяхното естество - така, както са твърдени те от американската страна.

В съответствие с основополагащите стандарти, както на ВКС, така и на ЕСПЧ, евентуалното повдигнато обвинение и неговото естество могат да

бъдат само отправна точка при разглеждане на въпроса, свързан с това коя е най-подходящата мярка за неотклонение. Това обаче е само един от въпросите, който следва да обсъди съдът. Неизбежно следващите въпроси, които са кумулативните предпоставки при взимане на най-тежката мярка за неотклонение, са опасността лицето да се укрие или да извърши друго престъпление. Насочвам вниманието ви към съвсем скорошно решение на ЕСПЧ, от юни м.г., по делото на М.С. срещу Б., където държавата ни беше осъдена, поради това, че по време на производството, в което е разглеждано дали да бъде продължена най-тежката мярка за неотклонение, българският специализиран съд е игнорирал данните за влошеното здравословно състояние на лицето, които според Европейския съд неизбежно са следвали да водят до извод за намалена опасност лицето да се укрие. Поради това и заради това, че съдът също е игнорирал другите представени от защитата обстоятелства, е констатирано нарушение на чл. 5, а именно правото на свобода.

В първоинстанционното определение здравословното състояние на лицето е изцяло игнорирано. Игнорирано е и обстоятелството, че тук не можем да говорим за едно обикновено семейно положение. Става въпрос за изключителна ситуация, при която доверителят ми има две малки деца и съпруга, която има патологична бременност. Освен това, съгласно доказателствата по делото, той се грижи за свой възрастен родител. Всички тези обстоятелства не са обсъдени от първостепенния съд, с оглед на това дали те по някакъв начин не намалят риска той да се укрие.

Не без значение е и обстоятелството, че М. е с чисто съдебно минало и той не е имал никакви други съприкосновения с наказателно производство. Има постоянни доходи и бизнес в Б., който развива.

Ще завърша с това, че според стандартите на Европейския съд Задържането под стража е крайна мярка. Тя е мярка, която се налага, когато никоя от другите предвидени в закона мерки не би могла да изпълни целите. От тази гледна точка и с оглед всички конкретни обстоятелства по делото, считам, че всички други по-леки мерки биха били подходящи в случая и биха осигурили възможност да се проведе по същество екстрадиционното производство, без да е необходимо ние да поставяме живота и здравето на доверителя ми в опасност, задържайки го в пенитенциарно заведение, където

дори няма лекар и където дори не приема лекарствата, с които той трябва да поддържа здравословното си състояние.

Считам, че тук беше доказателствена тежест на прокурора, ако той смята, че няма опасност за здравословното състояние на доверителя ми, да докаже, че без проблем може да му бъде осигурена терапия в Затвора П..

ИСКАНОТО ЛИЦЕ М. /за лична защита/: Поддържам изложеното от адвоката ми. Това, което ще кажа аз за моя защита е, първо, за здравословното ми състояние. Задържан бях миналия петък. Страдам отпреди година получих запушване на вените на левия крак от ковид 19. Почти една година вече се лекувам. Половината вени останаха запушени, другата половина се отпушиха. Имам доста усложнения. Предозирахме хапчетата за разреждане на кръвта и в момента съм в състоянието, в което съм бил и преди година. Имам тромбове в левия крак, които никой не знае кога ще се откъснат. В началото беше тежко да живея с тази мисъл. В затвора няма лекар, в ареста няма лекар. Това ми беше потвърдено десетки пъти от всички в затвора. За всички затворници няма лекар. Не знам дали това ви е известно на вас. Условиата в затвора са – аз имам доста богата фантазия. Когато след два дни жена ми ме посети в затвора, аз с най-богатата ми фантазия не можех да опиша това, което се случва в пловдивския затвор. Медицинската служба в затвора не съм я посещавал. В ареста ме извика на третия ден един лекар, който ме попита как съм. Аз му обясних всички тези неща. Той казва: „Виж сега, разбери ме, аз идвам тук за по няколко часа. Нищо ти няма. Отивай си в килията.“ Премери ми кръвното. Беше учтив, много възпитан, но само ми премери кръвното. Обяснявах му, че пия разреждащи хапчета за кръвта, които когато се предозират започва обилно течение на кръв от носа. Когато не ги пия, има нещо, което се казва дедимер, което е коефициент за сгъстяване на кръвта. Стигал съм и до 2, а при 1.5 започват съмнения за белодробна емболия или за инсулт. Тази терапия откакто съм задържан не я провеждат по никакъв начин. Жена ми се опита да ми вкара хапчета - с рецепта, без рецепта, хапчета не мога да получа. За тези запушени вени е много важно да има постоянно разхождане, движение, за да не спира тази кръв. Ние сме 12 души в малко пространство. Тези 12 души пушат на ден между 2-3 кутии цигари всеки. Аз не пия, не пуша, никога не съм употребявал наркотици. 24 кутии цигари на ден минават през тази малка стая. Аз ги дишам и стоя на едно

легло затворен 23 часа. Преди месец имах сложна операция на окото, при която окото се отваря, правена е в Ш., при най-добрия доктор в Ш.. До към 20 март бях със специална превръзка, като възстановителният период е около 3 месеца. Следва специална терапия, иначе окото зараства на едни големи рани и това, което съм направил, ще ми влоши състоянието. В затвора няма достъп до тази терапия и живея с 24 кутии цигари на ден изпушени.

Смея да твърдя, че от 2005 г. съм един от големите данъкоплатци в П. - от 2005 г. се занимавам във финансовия бизнес, като основно работя в чужбина, работил съм в Ш., А., С.. В С. съм бил веднъж на ваканция преди 18 години и оттогава не съм ходил в Щ., не съм стъпвал. Това, с което се занимавам от 2005 г., даже и в момента се занимавам с това, е консултирам големи форекс клиенти, когато се търгува евро - долар и им помагам със софтуерни решения за алгоритмично търгуване на валути. Нещо като финансов консултант. В Б. притежавам няколко фирми. Едната от тях има авиационна дейност, няколко, които се занимават със строителство на имоти, отдаване на имоти под наем. Плащам си данъците. Имам фирма, която има лиценз от ГВА - Б.. Тази фирма притежава един от лицензите за деклариране на въздухоплавателни средства, услуги, карго и пътници, като съм имал съм 2 такива фирми, едната я продадох. На миналото заседание се говори, че притежавам дялове от фирма. Между нея и Б. еър и Уиз еър няма никаква разлика. Те имат лиценз, но ако аз нямам никакво намерение да се укривам. Пропускателният режим в Б. се извършва само и единствено от Гранична полиция. С две думи, дали ще си купя билет за Уиз еър или някоя друга компания, или тази, която аз притежавам, не мисля, че има разлика как аз ще бъда пропуснат през Гранична полиция.

Защо се иска задържането ми от американската съдебна система - това е другият ми проблем, защото съм задържан. Нямам достъп до абсолютно никаква информация. Жена ми ми показва някакви неща, които в голямата си част аз не познавам хората, или по-голямата част от хората, за които се споменава в някои документи. Нямам достъп до американските си адвокати и буквално нямам право на защита и способността на защита. В ареста е невъзможно да се срещна, да проведе видео разговори с американските си адвокати, да обсъдя нещо, дори да опита той да говори с прокурора от другата страна и да видим дали не е станала грешка. Шансът за телефонни

разговори е нулев, защото мога да говоря само сутринта, а аз говоря в период от 30 минути, между които още 40 човека се опитват да вземат телефона, за да говорят по 30 секунди. Даже боища стават в затвора за това нещо кой ще говори пръв. И една от причините, поради която искам по-лека мярка, нямам илюзии, че няма да бъда екстрадиран в А.. Зная за обстановката в Е. и А.. Аз мисля, че ще бъда екстрадиран. Но бих искал да се погрижа за семейството си и за здравословното си състояние, да имам възможност да се защитавам следващите 30-40-50 дни, което мисля, че е мое право, да наема адвокат или адвокати, да обсъдим с тях какво се случва. Както изтъкна моята защитничка, имам чисто съдебно минало, никога не съм правил нищо незаконно. Вярвам на съдебната система и вярвам, че дори да съм направил нещо лошо, е било несъзнателно. Искам да отида в А., да се изправя пред тяхната съдебна система, но искам, ако е възможно, да отида подготвен, да разговарям с адвоката си преди това, обсъждайки защита, коментирайки, защото в момента, когато съм затворен в една стая, нямам достъп до факс, телефон, e-mail и т.н.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ИСКАНОТО ЛИЦЕ:

ИСКАНОТО ЛИЦЕ М.: Искан по-лека мярка от Задържане под стража, с електронна гривна, даже може 2 или 3 гривни. Живее в с. М., нямам административен адрес, въпреки че си плащам данъците, имаме Акт 16. Водим се в местност И., на пътя е. Ако ми бъде постановен Домашен арест, ще го спазвам.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след тайно съвещание, намира и приема за установено следното:

Производство по чл. 13 ал. 7 ЗЕЕЗА.

Въззивната инстанция споделя изложените от първоинстанционния съд съображения относно допустимостта на искането за задържането на лицето П.М. и редовността на придружаващите го документи, постъпили от молещата държава С., като съобразени с изискванията на чл. 11 от Договора за екстрадиция между Р. Б. и С..

Правилно съдът е посочил, че в молбата за временно задържане, изпратена от американските власти, се съдържа описание на исканото лице, данните за неговото местонахождение, описания на фактите и нарушеният закон, за които е внесен в съда обвинителен акт. Включително е налице и заповед за арест, в която изрично е посочено основанията за издаване на същата, а именно внесеният обвинителен акт срещу исканото лице П.М.. В тази насока съдът е изложил обосновани и аргументирани съображения, свързани с възраженията на защитата и направените доводи в обратната страна.

Въззивният съд обаче не намира за основателен извода на първата инстанция, че единствено с мярка за неотклонение Задържане под стража могат да бъдат обслужени целите на екстрадиционното производство и най-вече участието на лицето в него. При все че окръжният съд детайлно е отчетел всички обстоятелства, за които по делото са представени категорични доказателства, от които е видно, че П.М. е с изключително добра характеристика – образование, чисто съдебно минало, баща на две малолетни деца, със съпруга, която в момента е с усложнена бременност, като полагащ грижи за семейството си и за болните си родители, като трудово ангажиран, занимаващ се с търговска дейност в широк мащаб, за която плаща съответните данъци и осигуровки, като лице, спрямо което на територията на Р. Б. няма наказателни производства, а също с трайна уседналост на адреса, на който е установен в с. М., поради семейните му връзки, и не на последно място заради здравословните му проблеми, свързани със сърдечна операция и операция на окото, за които в условията на затворническото заведение не могат да се полагат специални медицински грижи и съответна медицинска терапия - необосновано е приел, че единствено с най-тежката мярка за неотклонение могат да се постигнат целите по чл. 57 НПК, а Домашният арест, според съда, ще бъде с нисък интензитет. Всички тези обстоятелства, резонно отчетени от първата инстанция, не дават основание на извод, че съществува реална опасност от укриване на лицето, а тежестта на престъплението и фактите по тях ще бъдат предмет на разглеждане от американската юрисдикция, които са в нейната компетентност.

Предвид на изложеното Пловдивският апелативен съд намира, че със следващата по тежест мярка за неотклонение Домашен арест, която по

характер и правни последици е приравнена на Задържане под стража, адекватно и пълноценно ще се осигури участието на лицето в екстрадиционното производство, още повече, че контролът върху тази мярка ще се осъществява от съответната структура на МВР. Впрочем, такова е било и алтернативното искане на представителя на Окръжна прокуратура П. пред първоинстанционния съд.

Мярката за неотклонение Домашен арест лицето П. Д. М. следва да изтърпява по настоящия си адрес по местоживееене, а именно в с. М., обл. П., местност И.. Следва контролът върху изпълнението на тази мярка да се възложи на органите на І РУ Полиция на МВР П., поради което Апелативен съд П.

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение № 481/12.04.2022 г., постановено по ЧНД № 649/2022 г. по описа на Окръжен съд П., с което спрямо исканото лице П. Д. М. е било постановено временно задържане за срок до 60 дни, като **ВЗЕМА** спрямо П. Д. М., ЕГН: *****, мярка за неотклонение Домашен арест за осигуряване на участието му в производството по екстрадиция, която да се изпълнява на адреса му по местоживееене в с. М., обл. П., местност И..

ВЪЗЛАГА на органите на І РУ Полиция на МВР П. осъществяване на контрола върху мярката за неотклонение Домашен арест, за което същите да бъдат уведомени.

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 11.13 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____

